

Mana

– GÜŞTA · 01 Temmuz 2021

MÂNÂ

Evvelâ kâbulümdür gün sonunda fâni ten
Bu ilâhî meşrebe vesvese değil iten
Gelgelelim sonunda yaşanmamışça biten
Dünya menzillerini seyrân eyleyen betim
Et ve kemikten değil mânâdan ibâretim

Rahman câna ruhunu kattı nurlu zamandan
Gonca güller baş verdi pervânesi îmandan
Demir attım deryâya tasavvufî limandan
Zikrimde gönül ehli, göğsümde dürr-ü yetim
Hakkâniyet vashyla çağlıyor dirâyetim

Elif Bâ'nın şânına nâil oldum tâlimden
Nefsi mevta eyleyip fıkıh gördüm âlimden
Lâtif bir hayat suyu sızarken her hâlimden
Yörüngemi lâl edip taşlar yığmıştı setim
Teslîmiyet hızımdan belliydi ferâsetim

Üç günlük kervanlardan sildim yemin aktini
Mahşere tâbi olup umdum cennet naktini
Kuvvetle muhtemel ki ders-i tevhid vaktini
Yangınımdan bî-haber tavâf eyledi etim
Kat'â iblise değil Râbb'adır ibâdetim

Gamdan bir nefes aldım bir nefeste vefâdan
Hak sancağı altında ırak durdum sefâdan
Anladım seher vakti imtihânım cefâdan
Dünyada sere serpe mezargâhımda netim
Ruh bedenden ayrıldı, Mevlâ'ya emânetim

••••• ❁ ••••• GÜŞTA